

entydigt fra organisationerne, ja, så vil det jo være helt oplagt for ministeren i meget høj grad at følge de forslag, som parterne er enige om, al den stund partssamarbejdet jo rent faktisk spiller en meget væsentlig rolle i arbejdsmiljøarbejdet.

Forslagsstillerne har tilsyneladende ikke øje for, at det både konkurrencemæssigt og samfundsmæssigt er en særdeles god investering at sikre et godt arbejdsmiljø ude på arbejdspladserne, og forebyggelse er også i denne sammenhæng en god forretning. Lige så vel som forebyggelse i sundhedssektoren er en god forretning, så er forebyggelse i arbejdsmiljømæssig henseende faktisk også en ganske god forretning.

Et godt arbejdsmiljø er jo også en af forudsætningerne for, at virksomhederne kan fastholde deres arbejdskraft, og det kan også have en betydning for rekruttering af ny arbejdskraft.

Jeg vil godt sige, at det er meget dyrt for samfundet, hvis virksomhederne ikke tager de nødvendige initiativer. Arbejdsgiverne betaler jo ikke de langsigtede omkostninger ved, at deres medarbejdere nedslides, eller at folk må gå på førtidspension i en meget ung alder. Det er faktisk noget, som vi alle sammen bidrager til.

Og det er jo, som jeg sagde indledningsvis, sådan, at antallet af arbejdsskader desværre viser, at der er meget langt igen, før vi har et godt arbejdsmiljø. Mange arbejdsgivere, og for den sags skyld også mange lønmodtagere, tager ikke arbejdsmiljøet tilstrækkelig alvorligt, og derfor syntes jeg faktisk, det var nødvendigt i foråret – ligesom et flertal her i salen syntes det – at stramme op på lovgivningen, så vi kunne give et signal til både arbejdsgiverne, som jo har ledelsesansvaret, og lønmodtagerne om, at de skal tage arbejdsmiljøet alvorligt.

Så alt i alt: Jeg synes, at de beslutninger, vi traf i foråret, er fornuftige og gode, og jeg må afvise dette forslag, som stort set betyder, at vi går tilbage til den tidligere arbejdsmiljølov, som er 20-25 år gammel, og som kendsgerningerne jo altså har dokumenteret ikke var tilstrækkelig stram og dynamisk til at sikre os imod, at tusindvis af mennesker kom til skade på deres arbejdsplads.

Poul Erik Dyrland (S):

Da vi startede den her debat, var der jo ikke nogen af forslagsstillerne til stede i salen. Det undrede mig lidt, men jeg blev så enig med mig

selv om, at de formentlig stod i en eller anden krog og skammede sig.

Jeg må ærligt indrømme, at da jeg læste det her forslag første gang, kom jeg noget i vildrede, og det hænger selvfølgelig sammen med, at ved den type forslag plejer vi jo ellers at se Venstre og De Konservative gå hånd i hånd med den yderste højrefløj, men det er jo ikke tilfældet i denne her sag. Og det må jeg da ærligt indrømme, at jeg har spekuleret meget over, hvad det her handler om.

Men jeg mener selv, at jeg har fundet svaret på det, nemlig at når Venstre og De Konservative i den her sag ikke har kunnet slå pjalterne sammen med den yderste højrefløj, så er det, fordi den yderste højrefløj ikke bryder sig så meget om organisationer og formentlig heller ikke om Dansk Arbejdsgiverforening. Ja, jeg ved det ikke.

Jeg har i hvert fald stillet mig selv nogle spørgsmål i den her sag.

Er der tale om, at V og K med dette forslag forsøger at redde Dansk Arbejdsgiverforening ud af den knibe, som DA selv har sat sig i ved sin boykot af arbejdet i Arbejdsmiljørådet? Og er det sådan, at dette her nu også skal være et genbrugsforslag indtil den dag, DA finder ud af at melde sig ind i Arbejdsmiljørådet igen og deltage i arbejdet? Eller er der blot tale om, at V og K går DA's ærinde? Eller er der tale om den sædvanlige ligegyldighed og uansvarlighed og kynisme, som V og K lægger for dagen, når der er arbejdsmiljø på dagsordenen?

Jeg er kommet til den ganske klare konklusion, at der er tale om en kombination af alle disse spørgsmål, og svaret må set med mine øjne ganske klart være: Ja, det er disse ærinder, V og K er ude i! Jeg synes, det er rystende. Jeg synes også, det er skammeligt, at partier, som hver eneste dag påstår, at de er ansvarlige partier, kan finde på at fremsætte et sådant forslag. Jeg skal ikke anfægte deres ret til det. Omvendt kan man konkludere, at der overhovedet ikke er hold i påstanden om ansvarlighed, og jeg synes, at V og K selv leverer beviset med dette forslag.

Et ansvarligt flertal i Folketinget vedtog i foråret en lang række gode, fornuftige ændringer af arbejdsmiljøloven. Jeg skal for god ordens skyld indskyde, at V og K ikke var en del af dette ansvarlige flertal. Arbejdsministeriet og arbejdsmarkedets parter – undtagen DA i Arbejdsmiljørådet – er nu i fuldt sving med at udmønte de beslutninger, som Folketinget har